

Република Србија
УПРАВНИ СУД
12 У 26541/10
21.4.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Томислава Медведа, председника већа, мр Зорана Релјића и Љиљане Максимовић, чланова већа, са судским саветником Небојшом Тојбашићем као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби МТ из Л, чији је пуномоћник БН, адвокат из К, Улица ..., поднетој против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије ... број ... од ... године, у предмету дисциплинском, у нејавној седници већа, одржаној дана 21.4.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије ... број ... од ... године и предмет враћа туженом на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијен је тужиочев приговор изјављен против решења Министарства унутрашњих послова, Полицијске управе у Ч и потврђено решење те управе број ... од ... године, којим је одређено да се тужилац привремено удаљује из Министарства унутрашњих послова са ... године, због покретања дисциплинског поступка до окончања дисциплинског поступка, а најдуже шест месеци (ст. 1. и 2.), при чему ће за време удаљења тужиоцу припадати накнада у висини једне половине плате (став 3.), као и да се тужиоцу одузима службена легитимација и друга средства која су му поверена за обављање послова (став 4.).

Тужбом поднетом Управном суду дана 3.9.2010. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа наводећи да је исто донето уз повреду

одредбе члана 259. став 1. Закона о општем управном поступку, којом је уређено питање правних последица поништаја решења. Предлаже да суд тужбу уважи, а оспорено решење поништи.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао у свему при разлозима образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр.111/09) и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења, првостепени орган је дана ... године донео решење број ..., којим је тужилац удаљен из Министарства унутрашњих послова, Полицијске управе у Ч до окончања дисциплинског поступка који је против њега покренут закључком број ... од ... године. Наведено решење је у поступку по приговору тужиоца, поништено решењем министра унутрашњих послова ... број ... од ... године. У извршењу налога из наведеног решења министра, првостепени орган донео је решење број ... од ... године, којим се тужилац привремено удаљује из Министарства унутрашњих послова са ... године, због покретања дисциплинског поступка. У поступку по приговору који је на наведено решење изјављен, тужени орган је у оспореном решењу оценио да је исто донето у свему у складу са законом.

Управни суд, међутим, налази да се ваљани не могу прихватити наводи оспореног решења, јер се, по оцени Суда, у тужби изјављеној против оспореног решења основано указује да је исто донето уз повреду одредбе члана 259. став 1. Закона о општем управном поступку, којом је уређено питање правних последица поништаја решења, тако што је прописано да поништавањем решења и оглашавањем решења ништавим поништавају правне последице које је то решење произвело. Полазећи од наведене законске одредбе, Суд налази да се решењем првостепеног органа које је донето у извршењу решења туженог органа, тужилац, сагласно наведеној законској одредби, могао удаљити са посла почев од датума доношења тог решења, а не од ... године, као датума када је донето претходно решење првостепеног органа. Ово стога што је управо поништајем наведеног решења првостепеног органа престала последица коју је исто произвело у правном поретку, а то је удаљење

тужиоца с посла почев од ... године. С обзиром на изнето, не може се, по оцени Суда, прихватити као основан закључак туженог органа да поништавање првобитног решења и враћање предмета на поновни поступак има за последицу доношење новог решења којим се отклањају одређене неправилности првобитног решења, али се не може променити основ и датум фактичког удаљења, а поготову имајући у виду да је период удаљења законски ограничен.

Са изнетих разлога, Управни суд је нашао да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца па је, применом одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ бр.111/09), одлучио као у диспозитиву пресуде. У извршењу пресуде тужени орган ће донети ново, на закону засновано решење, придржавајући се примедба суда у погледу поступка изнетих у овој пресуди у року и на начин прописан одредбом члана 69. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 21.4.2011. године , 12 У 26541/10

Записничар
Небојша Ђојбашић,с.р.

Председник већа-судија
Томислав Медвед,с.р.

за тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ОИ-2011